

บทที่ 3

การทดลองที่ 1 การเปลี่ยนแปลงทางกายภาพ ทางเคมี และจำนวนแบคทีเรียที่ผลิตกรดแอลกอติก ในนมหมักกรด

บทนำ

นมหมักกรดเป็นผลิตภัณฑ์นมที่ได้จากการนำนมมาหมักด้วยกรดอินทรีย์ เช่น กรดฟอร์มิก และกรดโปรปิโอนิก นมหมักกรดมีหลายชนิด เช่น น้ำนมเหลืองหมัก นมคุณภาพดี หมัก นมเทียมหมัก นมหมักกรดมีลักษณะจับตัวคล้ายโยเกิร์ต ไขมันแยกตัวลอยอยู่ด้านบน ส่วนกลาสเป็นส่วนของ น้ำใส และส่วนล่างเป็นส่วนของเนื้อนม (ไพบูลย์, 2546) ซึ่งการเปลี่ยนแปลงทางกายภาพของนมหมักกรดเป็นผลมาจากการทำงานของจุลินทรีย์กลุ่มต่างๆ ในนม (Fields, 1977) สำหรับการศึกษาการเปลี่ยนแปลงทางกายภาพ ทางเคมี และจำนวนแบคทีเรียใน นมหมักกรดในครั้งนี้ เป็นการนำนมดิบที่มีคุณภาพดีมาหมักด้วยกรดอะซิติกที่ระดับความเข้มข้น 0.02 เปอร์เซ็นต์

วัตถุประสงค์

- ศึกษาการเปลี่ยนแปลงลักษณะทางกายภาพ และเคมีของนมหมักกรดที่หมักด้วยกรดอะซิติกที่ระดับความเข้มข้น 0.02 เปอร์เซ็นต์
- ศึกษาการเปลี่ยนแปลงจำนวนจุลินทรีย์กลุ่มที่ผลิตกรดแอลกอติกในนมหมักกรดที่หมักด้วยกรดอะซิติกที่ระดับความเข้มข้น 0.02 เปอร์เซ็นต์

วัสดุ อุปกรณ์ และวิธีการ

1. วัสดุ และอุปกรณ์

1. น้ำมันดิบ
2. กรดอะซิติกความเข้มข้น 98 เปอร์เซ็นต์
3. สารเคมี
 - สีช้อมแกรมประกอบด้วย crystal violet, gram iodine, แอลกอฮอล์ 95 เปอร์เซ็นต์ และ safranin O
 - โซเดียมไฮดรอกไซด์ (NaOH)
 - ฟีโนลฟทาลีน (phenolphthalein)
 - เพปตไน (peptone)
 - น้ำกลั่น
4. อาหารเลี้ยงเชื้อ MRS สำหรับวิเคราะห์ทางจุลชีววิทยา
5. ขวดสำหรับบรรจุน้ำมักกรด
6. ขวดน้ำดื่ม
7. ขวดปากแคนบัวดบริเมเตอร์ (erlenmeyer flask) ขนาด 500 มิลลิลิตร
8. เครื่องชั่งละเอียด (analytical balance)
9. ขาตั้ง (stand) และบาร์เรท (burette) ขนาด 25 มิลลิลิตร
10. เครื่องแก้วสำหรับวิเคราะห์ทางจุลชีววิทยา
11. เครื่องเทบยา (vortex mixer)
12. หม้อนึ่งความดันไอน้ำ (autoclave)
13. ตู้เป่าเชื้อจุลินทรีย์ (laminar flow hood)
14. ตู้บ่มเชื้อ (incubator)
15. กล้องจุลทรรศน์ช่องเดียว Olympus รุ่น CH 30
16. เครื่อง pH-SCT meter ของบริษัท YSI ประเทศไทย

2. วิธีการ

2.1. วิธีการทำน้ำมักกรด และการเก็บตัวอย่างน้ำมักกรด

นำน้ำมูกมาซึ่งเพื่อหาน้ำหนักแล้วเติมกรดอะซิติก ความเข้มข้น 98 เปอร์เซ็นต์ ในปริมาณ 0.02 เปอร์เซ็นต์ ตามวิธีของไพบูลย์ (2546) ผสมให้เข้ากันจากนั้นนำไปบรรจุในขวดพลาสติกใสขนาด 30 มิลลิลิตร จำนวน 90 ขวด ปิดฝาให้สนิท แล้วนำไปเก็บไว้ในที่ไม่ถูกแสง เป็นเวลา 30 วัน ตรวจคุณภาพทางกายภาพ สุ่มเก็บตัวอย่างน้ำมักกรดจำนวน 3 ขวด ในวันที่ 0, 1, 3, 6, 9, 12, 15, 18, 21, 24, 27 และ 30 วันของการหมัก เพื่อนำไปศึกษา pH เปอร์เซ็นต์ความเป็นกรด และจำนวนแบคทีเรียโดยใช้ตัวอย่างน้ำมักกรดจากขวดเดียวกัน

2.2. การเปลี่ยนแปลงลักษณะทางกายภาพของน้ำมักกรด

ศึกษาการเปลี่ยนแปลงลักษณะทางกายภาพของน้ำมักกรดด้วยตาเปล่า โดยสังเกตการแยกชั้นของน้ำมักจากน้ำด้วยกรดอะซิติก 0.02 เปอร์เซ็นต์ โดยพิจารณาจากลักษณะเนื้อนมที่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมตามหลักการของไพบูลย์ (2546) ซึ่งแบ่งส่วนของน้ำมักกรดเป็น 3 ส่วน ได้แก่ ไขมันแยกตัวลอยอยู่ด้านบน ส่วนกลางเป็นส่วนของน้ำใส หรือเวย์ และส่วนล่างเป็นส่วนของเนื้อนม โดยบันทึกการเปลี่ยนแปลงทุกวัน ในเวลา 08.30 - 09.00 น.

2.3. การเปลี่ยนแปลง pH ของน้ำมักกรด

ศึกษาการเปลี่ยนแปลงค่า pH ที่เกิดจากกระบวนการหมักโดยใช้ pH-SCT meter ในวันที่ 0, 1, 3, 6, 9, 12, 15, 18, 21, 24, 27 และ 30 วันของการหมัก ในเวลา 09.00 - 09.30 น.

2.4. การเปลี่ยนแปลงเปอร์เซ็นต์ความเป็นกรดของน้ำมักกรด

ศึกษาการเปลี่ยนแปลงเปอร์เซ็นต์ความเป็นกรดของน้ำมักกรดในวันที่ 0, 1, 3, 6, 9, 12, 15, 18, 21, 24, 27 และ 30 วันของการหมัก โดยคำนวณเปอร์เซ็นต์ความเป็นกรดของน้ำมักกรดออกมารูปของกรดแลกติก ซึ่งนำน้ำมักกรดมาติดเทรทกับโซเดียมไฮดรอกไซด์

(NaOH) ความเข้มข้น 1 นอร์มอล ตามวิธีการของทองยศ (2527) แล้วคำนวณเปอร์เซ็นต์ความเป็นกรด (แอลกอติก) จากสูตร

$$\text{เปอร์เซ็นต์ความเป็นกรด} = \frac{\text{ปริมาณโซเดียมไฮดรอกไซด์ (มิลลิลิตร)} \times 0.009 \times 100}{\text{ปริมาณน้ำมักกรด (มิลลิลิตร)}}$$

2.5. การเปลี่ยนแปลงจำนวนแบคทีเรียในนมหมักกรด

ศึกษาการเปลี่ยนแปลงของแบคทีเรียในนมหมักกรดในช่วงวันที่ 0, 1, 3, 6, 9, 12, 15, 18, 21, 24, 27 และ 30 วันของการหมัก โดยทำการตรวจนับเซลล์แบคทีเรียด้วยวิธี direct microscopic count ตามวิธีของ George และ Jackson (1998) แล้วนำปริมาณเซลล์ที่นับได้มาคำนวณตามสูตร

$$\text{ปริมาณเซลล์ (เซลล์ต่อมิลลิลิตร)} = \frac{(A_1+A_2+A_3+\dots+A_n) \times 1000 \times B}{30 \times n \times C \times D}$$

n	= จำนวนช้ำ (30 ช้ำ)
$A_1, A_2, A_3, \dots, A_n$	= ปริมาณเซลล์ที่นับได้แต่ละช้ำ
B	= พื้นที่เสมีเยอร์ตัวอย่าง (ไมโครเมตร)
C	= พื้นที่ของเลนส์กล้องถ่าย (ไมโครเมตร)
D	= ปริมาณตัวอย่างที่ใช้ในการเสมีเยอร์ (ไมโครลิตร)

2.6. การเปลี่ยนแปลงจำนวนแบคทีเรียกลุ่มที่สร้างกรดแอลกอติก (lactic acid bacteria) ในนมหมักกรด

ศึกษาการเปลี่ยนแปลงจำนวนจำนวนแบคทีเรียกลุ่มที่สร้างกรดแอลกอติกในนมหมักกรดในช่วงวันที่ 0, 1, 3, 6, 9, 12, 15, 18, 21, 24, 27 และ 30 วันของการหมัก ตามวิธีนับมาตรฐาน (standard plate count) ตรวจนับโคลoniของแบคทีเรียที่เจริญบนผิวน้ำอาหาร MRS

ตามวิธีของ George และ Jackson (1998) บันทึกค่า CFU (colony forming unit) โดยถือว่า 1 CFU เจริญมาจาก 1 เชลล์ โดยคำนวณจากสูตร

$$\begin{aligned}
 X &= Nx10^n \text{ CFU ต่อมิลลิลิตร} \\
 X &= \text{จำนวนแบคทีเรียใน 1 มิลลิลิตร} \\
 N &= \text{ค่าเฉลี่ยโคลoniที่ได้จากการตัวอย่าง 1 มิลลิลิตร} \\
 n &= \text{dilution ของหลอดที่นับจำนวนแบคทีเรีย}
 \end{aligned}$$

สำหรับแบคทีเรียที่แยกได้จะนำไปปั้มสีแกรม และจัดกลุ่มโดยพิจารณาจาก
ลักษณะทางสัณฐานวิทยา

3. การวิเคราะห์ทางสถิติ

นำข้อมูลการเปลี่ยนแปลง pH เปอร์เซ็นต์ความเป็นกรด การเปลี่ยนแปลงจำนวน
แบคทีเรีย และจำนวนแบคทีเรียกลุ่มที่สร้างกรดแผลติดมากำหนนหาค่าเฉลี่ย

4. สถานที่ทำการทดลอง

ทำการหมักนม และศึกษาการเปลี่ยนแปลงทางกายภาพ ทางเคมี จำนวนแบคทีเรีย¹
และจำนวนแบคทีเรียกลุ่มที่ผลิตกรดแผลติดในนมหมักกรด ณ ห้องปฏิบัติการโรคพืช ภาควิชาการ-
จัดการศัตภรพืช คณะทรัพยากรัฐธรรมชาติ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่

ผลและวิจารณ์

การเปลี่ยนแปลงทางกายภาพของนมหมักกรด

ผลการเปลี่ยนแปลงทางกายภาพของนมหมักกรดได้แสดงไว้ในตารางที่ 4 ทั้งนี้จากการศึกษาพบว่า ลักษณะทางกายภาพของนมหมักกรดหลังจากเติมกรดอะซิติกจะค่อนข้าง เป็นไป เริ่มตั้งแต่หลังเติมกรดอะซิติก โดยนมหมักกรดจะค่อนข้าง ขับตัวกันคล้ายไอกิร์ต และในวันที่ 6 ของการหมัก นมหมักกรดเกิดการแยกเป็น 3 ส่วน (ชั้น) โดยไขมันลอยตัวอยู่ด้านบน มีส่วนของเหลวใส หรือเวย์ อยู่ตรงกลาง และเนื้อนมอยู่ด้านล่าง และนมหมักกรดจะอยู่ในสภาพการแยกชั้น เช่นนี้ไปเรื่อยๆ จนถึงวันที่ 30 ของการหมัก สอดคล้องกับรายงานของไพบูลย์ (2546) และสุชาติ และคณะ (2547) สำหรับชั้นของไขมันซึ่งอยู่ตอนบน เกิดจากการรวมตัวของไขมันเป็นเม็ดขนาดใหญ่ และลอยขึ้นข้างบน เพราะไขมันมีความถ่วงจำเพาะน้อยกว่าองค์ประกอบอื่นๆ สำหรับของแข็งซึ่งเป็นโปรตีนเคเซินมีความถ่วงจำเพาะสูงสุดซึ่งตกตะกอน เนื่องมาจากสภาพความเป็นกรดในนมหมักกรดซึ่งมีค่า pH เท่ากับ 4.7 หรือต่ำกว่า (วรรณा และ วิบูลย์ศักดิ์, 2531)

การเปลี่ยนแปลง pH และเปอร์เซ็นต์ความเป็นกรดของนมหมักกรด

จากการศึกษา พบว่าขณะที่ขังไม่ได้เติมกรดอะซิติก นมดิบมีค่า pH เท่ากับ 6.31 แต่หลังจากเติมกรดอะซิติก นมหมักกรดมีค่า pH ลดลงเป็น 5.38 และ pH ในนมจะค่อนขาง มีค่า เท่ากับ 3.63 ในวันที่ 30 ของการหมัก ขณะที่เปอร์เซ็นต์ความเป็นกรดของนมหมักกรดจะค่อนขางเพิ่มขึ้นจาก 0.14 ในวันที่ 0 เป็น 1.49 ในวันที่ 30 ของการหมัก (ตารางที่ 4) ค่า pH ของนมหมักกรดที่ลดลงมีความสัมพันธ์กับเปอร์เซ็นต์ความเป็นกรดที่เพิ่มขึ้น ซึ่งหลังจากการเติมกรดอะซิติกนมหมักกรดจะมีสภาพເອົ້ານາຍດ່ວຍເຕີບໂດຂອງຈຸລິນທຣີຍ໌ ซົ່ງເກີດຮະບວນກາຮມກັນໆ ຕາລແລຄໂຕສແບນໂອໂມເຟອໍຣີມເຕີຟ (homofermentative) ເກີດຮຽດແລຄຕິກິບື້ນທຳໃຫ້ນມີຄວາມເປັນ ກຣດສູງເຊື້ນ (Weiser *et al.*, 1971) ผลการศึกษาในครั้งนี้นมหมักกรดมีค่า pH ต่ำกว่ารายงานของสุชาติ และคณะ (2547) ที่รายงานว่า หลังจากปูรุงແຕ່ງດ້ວຍกรดอะซิติกที่ระดับความເພີ່ມขັ້ນ 0.02 ເປົ້ອຮັ້ນຕໍ່ นมหมักกรดມີກາຮລດລົງຂອງ pH ຈາກ 5.94 ໃນວັນທີ 1 ຂອງກາຮມັກ ແລະ pH ລດລົງແລ້ວ 4.29 ໃນວັນທີ 15 ຂອງກາຮມັກ

ตารางที่ 4 การเปลี่ยนแปลง pH เปอร์เซ็นต์ความเป็นกรด และลักษณะทางกายภาพของนมหมักกรด

ระยะเวลาการหมัก	pH	% lactic acid	ลักษณะทางกายภาพ
ก่อนปรุงแต่งด้วยกรดอะซิติก 0.02 เปอร์เซ็นต์			
0	6.31	0.14	นมรวมเป็นเนื้อเดียวกัน
หลังปรุงแต่งด้วยกรดอะซิติก 0.02 เปอร์เซ็นต์			
0	5.38	0.16	ไม่มีการแยกชั้นของนม แต่มีลักษณะคล้ายโยเกิร์ต
1	5.10	0.36	ไม่มีการแยกชั้นของนม แต่มีลักษณะคล้ายโยเกิร์ต
3	4.91	0.54	ไม่มีการแยกชั้นของนม แต่มีลักษณะคล้ายโยเกิร์ต
6	4.17	0.69	เริ่มมีการแยกชั้นของนมเป็น 3 ชั้น
9	4.06	0.88	นมมีการแยกชั้น เป็น 3 ชั้น
12	3.95	0.98	นมมีการแยกชั้น เป็น 3 ชั้น
15	3.84	1.1	นมมีการแยกชั้น เป็น 3 ชั้น
18	3.83	1.12	นมมีการแยกชั้น เป็น 3 ชั้น
21	3.76	1.19	นมมีการแยกชั้น เป็น 3 ชั้น
24	3.66	1.28	นมมีการแยกชั้น เป็น 3 ชั้น
27	3.65	1.48	นมมีการแยกชั้น เป็น 3 ชั้น
30	3.63	1.49	นมมีการแยกชั้น เป็น 3 ชั้น

การเปลี่ยนแปลงจำนวนแบคทีเรีย และแบคทีเรียกลุ่มที่สร้างกรดแลคติกในนมหมักกรด

ผลการศึกษาการเปลี่ยนแปลงของจำนวนแบคทีเรียที่สร้างกรดแลคติกในนมหมักได้แสดงไว้ในตารางที่ 5 โดยตรวจพบแบคทีเรียที่ข้อมติดสีแกรมในนมคีบก่อนเติมกรดอะซิติกที่มีรูปร่างกลม ท่อนสั้น และท่อนยาว เท่ากับ 2.81×10^6 , 5.26×10^6 และ 5.75×10^5 เชลล์ต่อมิลลิลิตร และตรวจพบแบคทีเรียข้อมติดสีแกรมมีรูปร่างกลม เท่ากับ 1.79×10^7 เชลล์ต่อมิลลิลิตร ภายหลังจากการเติมกรดอะซิติก 0.02 เปอร์เซ็นต์ ในนมคีบแล้วทำการสุ่มตรวจจำนวนแบคทีเรีย (ข้าวโอมที่ 0) พบว่า แบคทีเรียที่มีรูปร่างกลม ท่อนสั้น และท่อนยาว ที่ข้อมติดสีแกรมมีจำนวนลดลง เท่ากับ 1.23×10^6 , 1.91×10^6 และ 1.39×10^4 เชลล์ต่อมิลลิลิตร รวมทั้งจำนวนของแบคทีเรียที่ข้อมไม่ติดสีแกรมก็มีจำนวนลดลงเหลือกัน (1.39×10^5 เชลล์ต่อมิลลิลิตร) หลังจากหมักนมนาน 1 วัน ไม่พบ

แบบคที่เรียกที่ชื่อไม่ติดสีแกรม การลดลงของแบบคที่เรียหังจากเติมกรดน้ำเป็นผลมาจากการเติบโตของจุลินทรีย์ที่ถูกยับยั้งด้วยกรดจากการเติม ทั้งนี้ความเข้มข้นของกรดมีผลต่อการยับยั้งการเติบโตของจุลินทรีย์ (Fields, 1977) แต่ในช่วงการหมักนมนาน 3 วัน จำนวนเซลล์ต่อมิลลิลิตรของแบบคที่เรียกที่ชื่อไม่ติดสีแกรมที่มีรูปร่างกลม ท่อนสั้น และท่อนยาว เพิ่มจำนวนขึ้น เท่ากับ 1.40×10^6 , 2.40×10^6 และ 6.98×10^5 เซลล์ต่อมิลลิลิตร และค่อยๆ ลดจำนวนลงในช่วงเวลาวันที่ 6, 9, 12 และ 15 วันของการหมัก จนไม่พบจำนวนของแบบคที่เรียกในวันที่ 18 ของการหมัก ซึ่ง Weiser และคณะ (1971) อธิบายว่า ในสภาพที่อ่อนนุ่ม แบบคที่เรียก Streptococcus lactis จะเติบโตเด่นชัด แต่สร้างกรดแลคติกเพิ่มขึ้นจนกระแท้ทั้งมีปริมาณมากจนยับยั้งการเติบโตของเชื้อชนิดนี้ แบบคที่เรียกในกลุ่มแลคโตบาซิลลัสจะเติบโตเด่นชัดมาแทน และสร้างกรดออกมาอีก มีผลทำให้นมหมักกรดมีความเป็นกรดสูงมากจนแลคโตบาซิลลัสไม่สามารถเจริญต่อไปได้ และตายไปเรื่อยๆ

สำหรับจำนวนแบบคที่เรียกกลุ่มที่ผลิตกรดแลคติก (ตารางที่ 5) พบว่า ในนมดิบพบจำนวนแบบคที่เรียกกลุ่มที่ผลิตกรดแลคติก เท่ากับ 1.6×10^3 CFU ต่อมิลลิลิตร แต่หลังจากเติมกรดอะซิติก 0.02 เปอร์เซ็นต์ จำนวนแบบคที่เรียกกลุ่มนี้ได้เพิ่มจำนวนขึ้นเป็น 8.75×10^3 CFU ต่อมิลลิลิตร และมีจำนวนมากที่สุดในวันที่ 3 ของการหมัก โดยมีจำนวนเท่ากับ 9.32×10^{12} CFU ต่อมิลลิลิตร จากนั้นประชารับแบบคที่เรียกกลุ่มที่ผลิตกรดแลคติกจะค่อยๆ ลดจำนวนลงจนตรวจไม่พบเลยในวันที่ 18 ของการหมัก สอดคล้องกับรายงานของ สุชาติ และคณะ (2547) ที่พยัญช์ว่า แบบคที่เรียกกลุ่มที่ผลิตกรดแลคติกมีปริมาณที่สูงในวันที่ 3 ของการหมัก จากนั้นจึงมีจำนวนลดลง

เมื่อพิจารณาลักษณะทางสัณฐานวิทยา พบว่า ในวันที่ 1 ถึงวันที่ 6 ของการหมัก ตรวจพบแบบคที่เรียกกลุ่มที่ผลิตกรดแลคติกรูปร่างกลม ชื่อไม่ติดสีแกรม มีจำนวนมากที่สุด แต่ในวันที่ 9 ถึงวันที่ 15 ของการหมัก ตรวจพบแบบคที่เรียกกลุ่มผลิตกรดแลคติกรูปร่างท่อนสั้น ชื่อไม่ติดสีแกรม มีจำนวนมากที่สุด

ตารางที่ 5 การเปลี่ยนแปลงจำนวนแบบคทีเริช และจำนวนแบบคทีเริกลุ่มที่ผลิตกรดแลคติกในนมหมักกรด

ตารางที่ 4 การเปลี่ยนแปลง pH เปอร์เซ็นต์ความเป็นกรด และลักษณะทางกายภาพของนมหมักกรด

ระยะเวลาการหมัก	pH	% lactic acid	ลักษณะทางกายภาพ
ก่อนปรุงแต่งด้วยกรดอะซิติก 0.02 เปอร์เซ็นต์			
0	6.31	0.14	นมรวมเป็นเนื้อเดียวกัน
หลังปรุงแต่งด้วยกรดอะซิติก 0.02 เปอร์เซ็นต์			
0	5.38	0.16	ไม่มีการแยกชั้นของนม แต่มีลักษณะคล้ายโยเกิร์ต
1	5.10	0.36	ไม่มีการแยกชั้นของนม แต่มีลักษณะคล้ายโยเกิร์ต
3	4.91	0.54	ไม่มีการแยกชั้นของนม แต่มีลักษณะคล้ายโยเกิร์ต
6	4.17	0.69	เริ่มมีการแยกชั้นของนมเป็น 3 ชั้น
9	4.06	0.88	นมมีการแยกชั้น เป็น 3 ชั้น
12	3.95	0.98	นมมีการแยกชั้น เป็น 3 ชั้น
15	3.84	1.1	นมมีการแยกชั้น เป็น 3 ชั้น
18	3.83	1.12	นมมีการแยกชั้น เป็น 3 ชั้น
21	3.76	1.19	นมมีการแยกชั้น เป็น 3 ชั้น
24	3.66	1.28	นมมีการแยกชั้น เป็น 3 ชั้น
27	3.65	1.48	นมมีการแยกชั้น เป็น 3 ชั้น
30	3.63	1.49	นมมีการแยกชั้น เป็น 3 ชั้น

การเปลี่ยนแปลงจำนวนแบคทีเรีย และแบคทีเรียกลุ่มที่สร้างกรดแลคติกในนมหมักกรด

ผลการศึกษาการเปลี่ยนแปลงของจำนวนแบคทีเรียที่สร้างกรดแลคติกในนมหมักได้แสดงไว้ในตารางที่ 5 โดยตรวจพบแบคทีเรียที่ข้อมติดสีแกรมในนมคีบก่อนเติมกรดอะซิติกที่มีรูปร่างกลม ท่อนสั้น และท่อนยาว เท่ากับ 2.81×10^6 , 5.26×10^6 และ 5.75×10^5 เชลล์ต่อมิลลิลิตร และตรวจพบแบคทีเรียข้อมติดสีแกรมมีรูปร่างกลม เท่ากับ 1.79×10^7 เชลล์ต่อมิลลิลิตร ภายหลังจากการเติมกรดอะซิติก 0.02 เปอร์เซ็นต์ ในนมคีบแล้วทำการสุ่มตรวจจำนวนแบคทีเรีย (ข้าวโอมที่ 0) พบว่า แบคทีเรียที่มีรูปร่างกลม ท่อนสั้น และท่อนยาว ที่ข้อมติดสีแกรมมีจำนวนลดลง เท่ากับ 1.23×10^6 , 1.91×10^6 และ 1.39×10^4 เชลล์ต่อมิลลิลิตร รวมทั้งจำนวนของแบคทีเรียที่ข้อมไม่ติดสีแกรมก็มีจำนวนลดลงเหลือกัน (1.39×10^5 เชลล์ต่อมิลลิลิตร) หลังจากหมักนมนาน 1 วัน ไม่พบ

แบบคที่เรียกที่ชื่อไม่ติดสีแกรม การลดลงของแบบคที่เรียหังจากเติมกรดน้ำเป็นผลมาจากการเติบโตของจุลินทรีย์ที่ถูกยับยั้งด้วยกรดจากการเติม ทั้งนี้ความเข้มข้นของกรดมีผลต่อการยับยั้งการเติบโตของจุลินทรีย์ (Fields, 1977) แต่ในช่วงการหมักนมนาน 3 วัน จำนวนเซลล์ต่อมิลลิลิตรของแบบคที่เรียกที่ชื่อไม่ติดสีแกรมที่มีรูปร่างกลม ท่อนสั้น และท่อนยาว เพิ่มจำนวนขึ้น เท่ากับ 1.40×10^6 , 2.40×10^6 และ 6.98×10^5 เซลล์ต่อมิลลิลิตร และค่อยๆ ลดจำนวนลงในช่วงเวลาวันที่ 6, 9, 12 และ 15 วันของการหมัก จนไม่พบจำนวนของแบบคที่เรียกในวันที่ 18 ของการหมัก ซึ่ง Weiser และคณะ (1971) อธิบายว่า ในสภาพที่อ่อนนุ่ม แบบคที่เรียก Streptococcus lactis จะเติบโตเด่นชัด แต่สร้างกรดแลคติกเพิ่มขึ้นจนกระแท้ทั้งมีปริมาณมากจนยับยั้งการเติบโตของเชื้อชนิดนี้ แบบคที่เรียกในกลุ่มแลคโตบาซิลลัสจะเติบโตเด่นชัดมาแทน และสร้างกรดออกมาอีก มีผลทำให้นมหมักกรดมีความเป็นกรดสูงมากจนแลคโตบาซิลลัสไม่สามารถเจริญต่อไปได้ และตายไปเรื่อยๆ

สำหรับจำนวนแบบคที่เรียกกลุ่มที่ผลิตกรดแลคติก (ตารางที่ 5) พบว่า ในนมดิบพบจำนวนแบบคที่เรียกกลุ่มที่ผลิตกรดแลคติก เท่ากับ 1.6×10^3 CFU ต่อมิลลิลิตร แต่หลังจากเติมกรดอะซิติก 0.02 เปอร์เซ็นต์ จำนวนแบบคที่เรียกกลุ่มนี้ได้เพิ่มจำนวนขึ้นเป็น 8.75×10^3 CFU ต่อมิลลิลิตร และมีจำนวนมากที่สุดในวันที่ 3 ของการหมัก โดยมีจำนวนเท่ากับ 9.32×10^{12} CFU ต่อมิลลิลิตร จากนั้นประชารับแบบคที่เรียกกลุ่มที่ผลิตกรดแลคติกจะค่อยๆ ลดจำนวนลงจนตรวจไม่พบเลยในวันที่ 18 ของการหมัก สอดคล้องกับรายงานของ สุชาติ และคณะ (2547) ที่พยัญช์ว่า แบบคที่เรียกกลุ่มที่ผลิตกรดแลคติกมีปริมาณที่สูงในวันที่ 3 ของการหมัก จากนั้นจึงมีจำนวนลดลง

เมื่อพิจารณาลักษณะทางสัณฐานวิทยา พบว่า ในวันที่ 1 ถึงวันที่ 6 ของการหมัก ตรวจพบแบบคที่เรียกกลุ่มที่ผลิตกรดแลคติกรูปร่างกลม ชื่อไม่ติดสีแกรม มีจำนวนมากที่สุด แต่ในวันที่ 9 ถึงวันที่ 15 ของการหมัก ตรวจพบแบบคที่เรียกกลุ่มผลิตกรดแลคติกรูปร่างท่อนสั้น ชื่อไม่ติดสีแกรม มีจำนวนมากที่สุด

ตารางที่ 5 การเปลี่ยนแปลงจำนวนแบบคทีเริช และจำนวนแบบคทีเริกลุ่มที่ผลิตกรดแลคติกในนมหมักกรด

สรุป

1. นमหมักรดจะเกิดการแยกเป็น 3 ชั้น มีไขมันลอยตัวอยู่ค้านบน ส่วนน้ำ หรือ เวียร์อยู่ตรงกลาง และส่วนของแข็งอยู่ค้านล่าง ค่า pH ของนमหมักรดลดลงจาก 6.31 ในวันที่ 0 เหลือ 3.63 ในวันที่ 30 ของการหมัก ขณะที่ปรอตเซ็นต์ความเป็นกรดของนमหมักรดจะค่อยๆเพิ่มขึ้นจาก 0.14 ในวันที่ 0 เป็น 1.49 ในวันที่ 30 ของการหมัก

2. ตรวจพนแบบที่เรียกที่ข้อมติดสีแกรมที่มีรูปร่างกลม ท่อนสั้น และท่อนยาว และ แบบที่เรียกที่ข้อมติดไม่ติดสีแกรมที่มีรูปร่างกลมหลังจากเติมกรดอะซิติก หลังจากหมักนาน 1 วัน ไม่พบแบบที่เรียกที่ข้อมติดไม่ติดสีแกรม ในช่วงการหมักนาน 3 วัน จำนวนเซลล์ต่อมิลลิลิตรของ แบบที่เรียกที่ข้อมติดสีแกรมที่มีรูปร่างกลม ท่อนสั้น และท่อนยาว มีจำนวนมากที่สุด และค่อยๆ ลดจำนวนลงในช่วงเวลาวันที่ 6, 9, 12 และ 15 วันของการหมัก จนไม่พบจำนวนของแบบที่เรียกใน วันที่ 18 ของการหมัก

สำหรับจำนวนแบบที่เรียกกลุ่มนี้ที่ผลิตกรดแลคติก เพิ่มจำนวนขึ้นหลังจากเติมกรด อะซิติก 0.02 เปอร์เซ็นต์ และมีจำนวนมากที่สุดในวันที่ 3 ของการหมัก โดยมีจำนวนเท่ากับ 9.32×10^{12} CFU ต่อมิลลิลิตร จากนั้นประชารณแบบที่เรียกกลุ่มนี้ที่ผลิตกรดแลคติกจะค่อยๆ ลดจำนวนลง จนตรวจไม่พบเลยในวันที่ 18 ของการหมัก เมื่อพิจารณาลักษณะทางสัณฐานวิทยา พบร่วมกัน ใน วันที่ 1 ถึงวันที่ 6 ของการหมัก ตรวจพนแบบที่เรียกกลุ่มนี้ที่ผลิตกรดแลคติกที่มีรูปร่างกลม ข้อมติด สีแกรม แต่ในวันที่ 9 ถึงวันที่ 15 ของการหมัก ตรวจพนแบบที่เรียกกลุ่มผลิตกรดแลคติกที่มีรูปร่าง ท่อนสั้น ข้อมติดสีแกรม